

за да предприеме съвместно с нея атаката, защото само с две роти бѣ много слабъ, но 2/55-а дружина не дойде. Ротитѣ на капитанъ Кутевъ откриха огънь, за да приковатъ противника на мѣстото му.

Неприятелскитѣ фланкиращи батареи още съ разсъмване откриха огънь по ротитѣ на 2-а дружина, който продължи съ прекъсване до обѣдъ. Понеже ротитѣ бѣха излѣзли много напредъ — близу до теленитѣ мрежи — фланговетѣ и тилтъ имъ се биеха съ артилерийски огънь отъ Шопа и Джемаатъ Ери.

Командирътъ на полка донесе на командира на бригадата, че додето 56-и полкъ и 2/55-а дружина не заематъ даденитѣ имъ обекти — Джемаатъ и Шопа, настѣплението на ротитѣ отъ 2-а дружина е невъзможно, тъй като отъ поменатитѣ височини се биятъ въ флангъ и тилъ.

Въпрѣки това, въ 14:30 часа той заповѣда на командира на 2-а дружина да настѣпи и атакува противника. Подъ силния огънь на противника 5-а и 6-а роти настѣпиха и стигнаха до горичката. Тукъ отъ силния огънь на врага тѣ бѣха приковани на мѣсто. Другитѣ роти останаха на мѣстата си.

Въ 17:30 часа, безъ да дочака 2/55-а дружина, командирътъ на 4-а дружина подполковникъ Чолаковъ съ 12-а и 13-а роти настѣпи къмъ дадения му обектъ. Ротитѣ успѣха да се изкатерятъ по югоизточния гребенъ на в. Шопа, но, щомъ се показаха отъ гората, противникътъ съсрѣдоточи по тѣхъ откъмъ лѣвия флангъ (отъ Джемаатъ) силенъ артилерийски огънь и засипа съ градъ отъ снаряди тѣхния тилъ. Ротитѣ понесоха чувствителни загуби и по-нататъшното имъ настѣпление стана невъзможно. По заповѣдъ на командира на полка тѣ се оттеглиха и прикриха въ гората.

Командирътъ на 2-а дружина сжщо получи заповѣдъ ротитѣ да се прикриятъ отъ неприятелския огънь и да се затвърдятъ на достигнатитѣ мѣста. При мръкване 6-а и 8-а роти, преди още да бѣха получили заповѣдта отъ командира на полка, по личния починъ на капитанъ Александровъ и подъ негово командуване, настѣпиха незабелязано отъ противника, стигнаха до телената мрежа и почнаха да кълцатъ бодливия телъ. Тукъ тѣ бѣха усѣтени отъ неприятеля. Единъ свѣтещъ ракетъ, подобно на разкошенъ полиелей, се изви отъ височината и освѣти наведенитѣ надъ бодливия телъ наши герои. Отведнажъ отъ всички страни блъвна огънь и ротитѣ бѣха засипани отъ снаряди и куршуми. Минитѣ и снарядитѣ изровиха околната мѣстность, гората пламна. Нашитѣ роти, при поддръжката на 10-а, 5-а и 7-а роти, едва успѣха да се върнатъ на старитѣ си позиции.

1-а дружина въ този день трѣбваше да атакува в. Папалазо. Командирътъ на дружината получи заповѣдта на командира на бригадата много късно (8:05 часа), когато вече бѣ се съмнало. Понеже мѣстността къмъ в. Папалазо бѣ съвършено открита, настѣплението денемъ подъ силния неприятелски огънь бѣ немислимо. Независимо отъ това, предния день дружината имаше чувствителни загуби и се уреждаше. Командирътъ на дружината моли настѣплението да се отложи до мръкване, като 16-а рота и дветѣ картечници да останатъ при дружината му. Командирътъ